

‘Απανθίσματα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου.

‘Ἐκ τῶν Σημεριῶν Καιρῶν τοῦ Αἰγίου.

“Ἡ χωροφυλακὴ εἶνε ἐφεύρεσις τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας, ἐξ ἣς οἱ νόμοι παρήκμησαν πρὸς διατήρησιν αὐτῶν, εἴτε ἐν τῷ στρατῷ, εἴτε ἐν τοῖς στρατοπέδοις.”

* *

‘Ἐκ τοῦ Ολύμπου.

«Καλλιγᾶς ἐπὶ τοῦ βῆματος τῆς Βουλῆς! ὁ, ποία αἰσχύνη! ὁ, ποία κατάπτωσις!»

* *

‘Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

“... καὶ ὑπέγραψεν ἀτιμωτικὸν ἔγγραφον, τὸ δόποιον αἰσχυνόμεθα νὰ περιγράψωμεν τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.”

* *

‘Ἐκ τῶν Ἡμερησίων Νέων.

«Τοῦτο ἔθεώρησεν δ. κ. Κωστῆς ὡς cossosbeli καὶ ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ τὸν κ. Σαρίπολον.

* *

‘Ἐκ τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Αἰγίου.

“Ἡ Αὔστρια, (τὸ δέμα τοῦτο τῶν παντοειδῶν πολλαπλῶν σφαιρῶν) μὴ ἀρκουμένη εἰς δσα παραλαμβάνει ἐν τῷ κύκλῳ αὐτῆς σκοπεῖ τὴν αὕτησιν τοῦ δέματος τῆς διὰ προσθήκης καὶ ἄλλων σφαιρῶν.”

* *

‘Ἐκ τῆς Στοᾶς.

«Διὰ τῆς προηγουμένης διατριβῆς μας εἴπομεν, δτι διὰ τὴν ἐν Ἀνδρῷ ἀποτυχίαν τοῦ Μαυροβουνίου.» (ἀντὶ Μαυροχορδάτου)!...

* *

‘Ἐκ τοῦ Αἰώνος.

“Ἡ κρᾶσις ἡμῶν δὲν εἶνε δεκτικὴ πειθαρχίας προσωπικῆς, οὔτε αἰσθηνόμεθα ἀρκοῦσαν ἐν ἡμῖν δύναμιν, δπως ὑποσχεθῶμεν ἀμείωτον καὶ ἀναλλοίωτον τὴν ὑποταγὴν εἰς τὰς ἐμπνεύσεις ἢ τὴν δδηγίαν ἄλλων, δσω ἀντιτιμῶμεν αὐτοὺς καὶ δσω ἀντιτιμῶμεν τὴν ὑπεροχήν των.

Καὶ δ Ἀσμοδαῖος εὑρίσκει λίαν λογικὴν τὴν ἀπόφασιν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς νὰ ταξιδεύσωσιν οἱ βουλευταὶ δωρεὰν διὰ τῶν σιδηροδρόμων. Λογικώτατα δ’ εἶπεν δ δημοκράτης βουλευτὴς Margaine, δτι δημοκρατικὴ ἴσβτης ἀπαιτεῖ νὰ δύνανται οἱ πολιτισκοὶ τῆς Γαλλίας νὰ συγκοινωνῶσι δωρεὰν μετὰ τῶν ἐκλογέων των. Κατὰ λογικὴν συνέπειαν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος οὗτοι σωτῆρες τῆς Γαλλίας πρέπει νὰ τρέφωνται, νὰ ἐνδύωνται, νὰ διασκεδάζωσιν αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι των εἰς βάρος τοῦ κοινοῦ, διότι δημοκρατικὴ ἴσβτης ἀπαιτεῖ νὰ ζῶσιν οὗτοι, δπως καὶ οἱ πλουσιώτατοι τῶν πολιτῶν, ἀφοῦ εἶνε τὸ ἄλας τοῦ Τόπου. Μολονότι οἱ παρ’ ἡμῖν πολιτεύμενοι πρὸ καιροῦ ἐφρόστησαν πρὸ θεωρώσεω τὰ ημέσια ὡς τὸ χωράφιον τοῦ μπαμπά τῶν, πιστεύμενοι οὐχὶ τοι, δτι θὰ ἐπέλθωσι καὶ εἰς τὴν νομοθεσίαν ἡμῶν αἱ τά του.

ἀναγκαῖαι βελτιώσεις κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν τελευταίων ἀποφάσεων τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς.

‘Ἄλλ’ δ γαλλικὸς νόμος ὑπὲρ τῶν ταξιδεύσων βουλευτῶν δύναται νὰ τελειοποιηθῇ ἐν Ἐλλάδι, συνδυαζόμενος δι μετὰ τοῦ νόμου περὶ εἰσφορᾶς νὰ καταστήσῃ παρ’ ἡμῖν ἀσφαλέστερον τὸ ἐπάγγελμα. Προηγούμενα ὑπάρχουσιν εἰς τὰς ἔθνικὰς ἡμῶν παραδόσεις. Ο Ἀλῆ πασσᾶς τῶν Ιωαννινῶν ἥσκει τὸ δικαίωμα τοῦ Ταΐμου, καθ’ δοὶ φαγάδες, ἀποτοποιόν, κρεωπῶλαι, κτίσται, ἕδιδον αὐτῷ τρόφιμα, εἰδη, ἔργασίαν. Δὲν ἥδυνατο εὐεργετικὸς νόμος νὰ ἐπαναφέρῃ τοιοῦτόν τι σύστημα ὑπὲρ τῆς νυχθυμερὸν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου μοχθούντων πολιτικῶν μας, καὶ συνάμα νὰ προνοήσῃ ὑπὲρ συντάξεως τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν δημοσιογράφων; Τοιαύτη πρόνοια ἥδυνατο ἐπ’ ἀγαθῷ τοῦ Τόπου, ν’ αὐξήσῃ τὸν εἰσέτι λίαν περιωρισμένον ἀριθμὸν τῶν ἀφοσιωμένων εἰς τὴν σωτηρίαν του. Πῶς δὲ νὰ μὴ ἀγανακτῇ τις κατὰ τῆς ἀδιακρισίας τῶν φυνασκούντων, δτι δῆθεν οὐδεμίαν ἔχομεν ἀνάγκην πολιτευτῶν παραδιδόντων ἔσωτοὺς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος ἀντὶ νὰ ἐργάζωνται, λίαν ζῶσιν ἐκ τῆς ἐργασίας των αὐτοὶ καὶ αἱ οἰκογένειαι των.

ΕΞΥΠΝΑΔΕΣ

‘Ερώτησις παιδική.

Πατέρα, γιατὶ κοιμᾶσαι μὲ τὰ γένεια σου, ἐνῷ δημιουράττει κάθε βράδυ τὰ μαλλιά της;

* *

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον.

— Παιδί.

— Ορίστε.

— Αὐτὸ τὸ ψάρι δὲν μοῦ φαίνεται φρέσκο.

— Δὲν εἰξέρω, διότι δὲν ἔχω παρὰ πίντες ήμέρας εἰς αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖον.

* *

‘Εξέτασις μαρτύρων:

Πρόεδρος — Πόθεν γνωρίζετε δτι ἥσαν νυμφευμένοι;

Μάρτυς — Τοὺς ἔβλεπα ποῦ ἐδέροντο μέρα-νύχτα.

* *

‘Ἐκ τοῦ χαρτοφυλακίου γυναικὸς ὑπάνδρου

— Ποῖον εἶνε τὸ πρώτιστον καθήκον τοῦ συζύγου;

— Ν’ ἀρέσκη εἰς τὴν σύζυγόν του.

— Καὶ τὸ τῆς συζύγου;

— Ν’ ἀρέσκη.

* *

Πλησίον τοῦ δικαστηρίου δόσ φίλοι βλέπουσι δικηγόρους καὶ χειρονομοῦντα καὶ διμιλοῦντα πρὸς ἔχυτόν.

— Εἶνε τρελλὸς βεβείως λέγει δ εἰς.

— Καὶ διατί;

— Αφοῦ δμιλεῖ μόνος του.

— Καὶ μὲ τοῦτο;;

— Αἱ, ρίθε μου, δικηγόρος δμιλῶν μόνος του δμοιάζει πρὸς θεωρήστην τρώγοντα μόνον του τὰ γλυκίσματα τά του.